

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce Ing. P. K.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavou Ježkovou, advokátkou se sídlem Nová Paka, Masarykovo nám. 16, proti **žalovanému Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, se sídlem Hradec Králové, Wonkova 1142**, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2003, č. j. 51 Ca 15/2003 – 15,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2003, č. j. 51 Ca 15/2003 – 15 **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví nadepsaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba „na zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové č. j. DS/142/03/VV ze dne 19. 12. 2002.“ V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že žalobce žaluje žalovaného o zrušení správního rozhodnutí, kterým mu byla uložena pokuta 3000,- Kč za porušení ust. § 4 písm. a), b); § 17 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Dle názoru soudu správní orgány provedly řádně potřebné důkazy, ve věci byl proveden znalecký posudek. Výši pokuty považuje soud za přiměřenou i vzhledem k záznamu v evidenční kartě řidiče.

V podané kasační stížnosti dovozoval stěžovatel vady, jež by se daly podřadit důvodům kasační stížnosti uvedeným v ust. § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Tyto vady spatřoval stěžovatel v tom, že v řízení před soudem vytýkal porušení zákona v ustanoveních

o řízení před správním úřadem, které měl soud zhojit zrušením napadeného rozhodnutí, avšak neučinil tak, a zároveň rozhodnutí soudu trpí nedostatkem důvodů. Vytýkanou vadou v řízení před správním orgánem byla skutečnost, že pokuta za spáchání přestupku byla uložena až po uplynutí roční lhůty stanovené zákonem, nedostatek důvodů pak ve skutečnosti, že krajský soud nezaujal žádné stanovisko k žalobě a důvodům, které zde předložil stěžovatel. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2003 byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení, event., aby řízení byla zastaveno.

Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že rozhodnutím referátu dopravy a silničního hospodářství Okresního úřadu v Trutnově ze dne 3. 12. 2002 byla stěžovateli podle ust. § 22 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb. uložena pokuta ve výši 3000,- Kč za porušení ust. § 4 písm. a) a b), § 17 odst. 5 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, čímž byla naplněna skutková podstata přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 22 odst. 1 písm. c) a přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb. Současně byla stěžovateli podle ust. § 79 odst. 1 cit. zákona uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušálně stanovené částce 500,- Kč, jež byla zvýšena podle § 1 odst. 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb. o částku 500,- Kč. Toto rozhodnutí bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 13. 12. 2002 a stěžovateli dne 12. 12. 2002. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo podáno dne 17. 12. 2002. O odvolání rozhodl Krajský úřad Královéhradeckého kraje dne 11. 2. 2003 tak, že je podle ust. § 59 odst. 3 zák. č. 71/1967 Sb. zamítl. Jako den svého rozhodnutí zde úřad uvedl datum 19. 12. 2002. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu bylo doručeno stěžovateli dne 17. 2. 2003, zástupci stěžovatele byla zásilka uložena dne 14. 2. 2003 a poté znovu dne 14. 3. 2003.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje byla podána dne 11. 4. 2003. Napadené rozhodnutí je zde jedno označeno datem 19. 12. 2002 a jednou datem 11. 2. 2002. V žalobních bodech pak stěžovatel namítá, že rozhodnutí o přestupku vydané prvoinstančním úřadem mu bylo doručeno 1 rok a 8 dní po spáchání skutku, pro který byl stíhán. Rozhodnutí o přestupku vydané druhoinstančním úřadem bylo přijato 1 rok a 15 dní po spáchání skutku, pro který byl stíhán a toto rozhodnutí mu bylo doručeno 1 rok 103 dny po spáchání skutku, pro který byl stíhán. Podle ust. § 20 zák. č. 200/1990 Sb. ve znění účinném v době spáchání skutku, nelze přestupek projednat, uplynul-li od jeho spáchání 1 rok. Stěžovatel měl za to, že podle ust. § 76 odst. 1 písm. f) cit. zákona bylo na místě řízení pro zánik odpovědnosti za přestupek zastavit.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

V daném případě krajský soud porušil svojí procesní povinnost vyplývající z ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. a nepřezkoumal napadený výrok správního rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Stěžovatel v žalobě namítal, že u něj již došlo k zániku odpovědnosti za spáchání přestupku a správní řízení mělo být zastaveno. K této námitce se soud nijak nevyjádřil. Jedná se o vadu řízení, k níž by musel Nejvyšší správní soud přihlédnout i z úřední povinnosti, zde navíc je to jeden z důvodů kasační stížnosti uplatněných stěžovatelem. Jedná se přitom o vadu, která nepochybně mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí soudu ve věci samé.

Vzhledem k tomu, že jiný žalobní bod v žalobě uplatněn nebyl, způsobuje pochybení soudu vypořádat se s ním zároveň nepřezkoumatelnost celého rozsudku pro nesrozumitelnost. Za této situace se proto Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat dalším důvodem uplatněným v kasační stížnosti a zaujímat samostatně názor, zda došlo v řízení před správním orgánem k porušení zákona, pro které měl krajský soud rozhodnutí správního orgánu zrušit. Řízení před krajským soudem pak trpělo ještě další vadou, neboť soud neodstranil nedostatky žaloby spočívající v nedostatečně jasném označení napadeného správního rozhodnutí. Ze správního spisu je zřejmé, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu bylo vydáno dne 11. 2. 2003, přičemž poznámka ve výroku o rozhodnutí dne 19. 12. 2002 je v rozporu s ust. § 47 odst. 2 zák. č. 71/1967 Sb. a pro výrok samotný je bez významu. Stěžovatel však v záhlaví své žaloby uvedl právě toto datum a v textu pak datum 11. 2. 2002, kdy odvolací správní orgán žádné rozhodnutí nevydal.

Z důvodu nepřezkoumatelnosti Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2003 podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu tak, že nejprve odstraní vady žaloby a upřesní proti jakému správnímu rozhodnutí byla podána a poté toto rozhodnutí přezkoumá v mezích uplatněného žalobního bodu. V novém rozhodnutí pak podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu